Aldrig saa jeg Lien fagrere

Taler	Dato	Sted
Elias Sunde	10 september 1896	Kristiania

Omstendigheter
Hyldest af Fridtjof Nansen og hans Mænd ved Hjemkomsten til Norge

Mine Herrer! Jeg er sikker paa, at da I forlod den sidste norske Havn, og Fædrelandets Kyst efterhaanden sænkede sig og forsvandt i Havbrynet, da havde I den samme Følelse, som bragte Gunnar af Lidarende til at udbryde: «fager er Lien!» Men ved Siden af Modet til at gaa kjendte og ukjendte Farer imøde, havde I en urokkelig Tro paa, at I skulde komme sig igjen, og I vidste, at naar I vendte tilbage, vilde det være ikke som fredløse Mænd, men som Sejerherrer og Erobrere. Og jeg tænker ogsaa, at I under Eders Færd nu langs Norges Kyst mangen Gang har kunnet sige til Eder selv og til hverandre -- og ikke mindst De idag, Hr. Dr. Nansen, hvis tidligste og seneste Minder knytter sig til denne By og dens Omgivelser -- : «aldrig saa jeg Lien fagrere?» Ti naar I nu, fri, fra Isens knugende Favntag, har -- saavidt Tiden har tilladt det -- hilset indom enkelte af vore isfrie Fjorde og Havne, saa er det ikke blot selve Landet, som I har fundet aabent og smilende ved Eders Komme; nej, I har sikkert mærket, at det er hele Norges Folk, som aabner sine Arme mod Eder til et hjerteligt gribende Velkommen, hvori sammen med Glæden over Eders Hjemkomst er blandet Stoltheden over, at I er vore Landsmænd. Og overalt, hvor I har bøjet ind, har I -- som paa Fjorden her idag -- været omslynget som med en levende Krans af det, som til daglig bærer Norger Navn videst over Verden -- norske Skibe og norske Flag. Nu, da I staar ved Afslutningen af den straalende Færd langs Hjemlandets Kyst, og I ser disse Titusener, som er mødt op her for at tiljuble Eder et enstemmigt Velkommen, er det os en Glæde at kunne sige Eder: I har samlet det norske Folk i en Følelse, en Stemning: Taknemmelighed og Begejstring over en Stordaad.

Kilde
K. Bing (red): Nordpolfarernes Triumftog ved Hjemkomsten til Norge. Kristiania 1896, s. 110-111

Emneoversigt
Hyllest, Nordpolen

URI
https://www.virksommeord.no/tale/aldrig-saa-jeg-lien-fagrere